

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 8 päivänä marraskuuta 2017,

luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskeviin vakavaraisuusvaatimuksiin liittyvään unionin säännöstöön tehtävistä muutoksista

(CON/2017/46)

(2018/C 34/05)

Johdanto ja oikeudellinen perusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 2 päivänä helmikuuta 2017 Euroopan unionin neuvostolta ja 20 päivänä helmikuuta 2017 Euroopan parlamentilta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta ⁽¹⁾ (jäljempänä 'ehdotetut vakavaraisuusasetuksen muutokset').

EKP vastaanotti 17 päivänä helmikuuta 2017 Euroopan parlamentilta ja 20 päivänä helmikuuta 2017 Euroopan unionin neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta säännösten soveltamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta ⁽²⁾ (jäljempänä 'ehdotetut vakavaraisuusdirektiivin muutokset').

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan, koska ehdotetut vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin muutokset sisältävät säännöksiä, jotka vaikuttavat EKP:n tehtävään harjoittaa luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan liittyvää politiikkaa perussopimuksen 127 artiklan 6 kohdan mukaisesti sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän tehtävään myötävaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen perussopimuksen 127 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

Yleisiä huomautuksia

EKP tukee komission esittämää pankkisektorin uudistuspakettia, jolla pannaan täytäntöön merkittäviä sääntelyuudistuskokonaisuuden osia unionin lainsäädännössä. Komission ehdotuksen odotetaan vahvistavan sääntelyä huomattavasti ja siten osaltaan vähentävän pankkisektorin riskejä. Kun riskien vähentämisessä on saavutettu edistystä, on helpompaa edetä samansuuntaisesti myös riskin jakamisessa.

Tässä lausunnossa käsitellään EKP:n kannalta erityisen tärkeitä kysymyksiä, jotka esitetään kahdessa osassa: 1) muutokset voimassa olevaan unionin sääntely- ja valvontakehykseen ja 2) kansainvälisesti sovittujen valvontastandardien täytäntöönpano.

⁽¹⁾ COM(2016) 850 final.

⁽²⁾ COM(2016) 854 final.

1. Muutokset voimassa olevaan unionin sääntely- ja valvontakehykseen

1.1 Pilarin 2 muutokset

1.1.1 Ehdotetuilla vakavaraisuusdirektiivin⁽¹⁾ muutoksilla, jotka koskevat Basel III-säännösten⁽²⁾ pilarin 2 vaatimusten täytäntöönpanoa, pyritään yhdenmukaistamaan unionissa harjoitettavaa valvontaa määrittelemällä kertyneen pääoman osatekijät selkeämmin ja ottamalla käyttöön omia lisävaroja koskevat pilarin 2 mukaiset ohjeet sekä kiristämällä merkittävästi edellytyksiä, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset saavat käyttää valvontavaltuuksiaan tässä yhteydessä.

1.1.2 Vaikka EKP suhtautuu yleisellä tasolla myönteisesti valvonnan yhdenmukaistamiseen, ehdotus omien varojen lisävaatimuksia koskevien teknisten sääntelystandardien kehittämisestä ei ole asianmukainen keino tämän tavoitteen saavuttamiseen.

Ensinnäkin pilarin 2 mukaiset pääomavaatimukset ovat laitoskohtaisia, mikä edellyttää toimivaltaisilta viranomaisilta valvontaan perustuvaa harkintaa. Se, että nojaututaan yksinomaan Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) teknisiin sääntelystandardeihin tai käytetään niitä riskitekijöiden osina, ei johtaisi laitoskohtaiseen, riskiperusteiseen lähestymistapaan, jossa otettaisiin huomioon laitosten riskiprofilien moninaisuus, ja sillä itse asiassa estettäisiin toimivaltaisia viranomaisia pysymästä riskien ja alan kehityksen tasalla.

Toiseksi EPV:n ohjeet valvojan arviointiprosessin (SREP)⁽³⁾ yhteisistä menettelyistä ja menetelmistä tarjoavat jo yhteisen perustan valvojan arviointiprosessin yhtenäiselle täytäntöönpanolle unionissa, mikä mahdollistaa riittävän valvontaan perustuvan harkinnan, jota voidaan täydentää käyttämällä EPV:n vertaisarviointeja. Yhdenmukaistaminen on syventynyt viime vuosina huomattavasti näiden ohjeiden⁽⁴⁾ täytäntöönpanon myötä ja sen ansiosta, että EKP on pannut täytäntöön valvojan arviointiprosessin menetelmäkuvauksen, jota sovelletaan yhteisesti yhteisen valvontamekanismin (YVM) piirissä⁽⁵⁾.

Tämän positiivisen kehityksen perusteella EKP katsoo, että tämänhetkinen kehys on asianmukainen ja että yhteismarkkinat hyötyvät edelleen yhdenmukaistamisen ansiosta olemassa olevista keinoista, joita mahdollisesti täydennetään käyttämällä edelleen EPV:n vertaisarviointeja.

1.1.3 Ehdotetuilla vakavaraisuusdirektiivin muutoksilla annetaan lisäksi luottolaitoksille eikä valvontaviranomaisille valta päättää tietyin rajoituksin omien varojen koostumuksesta pilarin 2 vaatimusten täyttämiseksi, ja niissä suljetaan pois mahdollisuus edellyttää pilarin 2 vaatimusten täyttämistä kokonaan ydinpääomalla (CET 1). EKP katsoo, että valvontaviranomaisille pitäisi jäädä valta asettaa omien lisävarojen koostumusta koskeva vaatimus ja edellyttää, että omien varojen lisävaatimus täytetään yksinomaan ydinpääomalla. Vakavaraisuuden kannalta pankkikriisi ja äskettäiset markkinatapahtumat ovat osoittaneet, että esimerkiksi ensisijaisen lisäpääoman käsittelyyn saattaa liittyä merkittäviä haasteita, koska sen tappionsietokyky ei ole niin hyvä kuin ydinpääoman ja sen kustannukset vaarantaisivat luottolaitosten kannattavuuden. Lisäksi EKP:n käytäntönä on ollut asettaa pilarin 2 mukaiset pääomavaatimukset siten, että ne täytetään ydinpääomalla, siitä lähtien, kun se aloitti vakauden valvontaa koskevat tehtävänsä. Kun unionin lainsäädäntöelimet edellyttivät, että pääomapuskurit täytetään käyttämällä vain ydinpääomaa, ne vahvistivat haluavansa mieluummin korkeimman laatuista pääomaa. Käytännön muutos johtaisi luottolaitosten kannalta heikompaan ennakoitavuuteen sekä epäyhdenvertaisiin toimintaedellytyksiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostointimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Saatavilla Kansainvälisen järjestelypankin (BIS) verkkosivuilla (www.bis.org).

⁽³⁾ Ks. Euroopan pankkiviranomaisen 19 päivänä joulukuuta 2014 antamat ohjeet EBA/GL/2014/13 valvojan arviointiprosessin (SREP) yhteisistä menettelyistä ja menetelmistä.

⁽⁴⁾ Ks. EBA Report on the convergence of supervisory practices (EBA-Op-2016-11), 14 päivänä heinäkuuta 2016, saatavilla EPV:n verkkosivuilla (www.eba.europa.eu).

⁽⁵⁾ Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ('YVM-asetus') (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63) 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla EKP tekee vakavaraisuuden kokonaisarviointeja, ja se on määritellyt tätä tarkoitusta varten valvojan arviointiprosessin yhteisen menetelmän (ks. erityisesti EKP:n Pankkivalvontasuojas, marraskuu 2014, saatavilla EKP:n verkkosivuilla (www.ecb.europa.eu)). Tämän seurauksena merkittäville luottolaitoksille asetetut lisävaatimukset ovat huomattavasti yhdenmukaisempia. Erityisesti YVM:ään kuuluvien merkittävien luottolaitosten osalta korrelaatio valvojan arviointiprosessin yleispistemäärien ja vakavaraisuusvaatimusten välillä nousi ennen vuotta 2014 olleesta 26 prosentista 76 prosenttiin vuonna 2016 (ks. valvojan arviointiprosessin menetelmäkuvauksen – vuoden 2016 prosessi – s. 44; vihkonen on saatavilla EKP:n pankkivalvonnan verkkosivuilla (www.bankingsupervision.europa.eu)).

- 1.1.4 Vaikka yhteisen perustan käyttöönotto pääomaa koskevan ohjeistuksen antamiseen helpottaa tällaisen ohjeistuksen yhdenmukaista täytäntöönpanoa koko unionissa, EKP katsoo, että ehdotetuissa vakavaraisuusdirektiivin muutoksissa pitäisi näkyä selvemmin joustavuuden tarve pilarin 2 mukaisen ohjeistuksen määrittämisessä. Eriyisesti pitäisi ottaa huomioon stressitestin kynnsarvon ja pilarin 2 mukaisen ohjeistuksen määrittämisen välinen suhde. Koska valvontastressitestit ovat lähtökohtana pilarin 2 mukaisen ohjeistuksen vahvistamiselle, ehdotetuissa vakavaraisuusdirektiivin muutoksissa pitäisi nykyisin noudatettavien kansainvälisten parhaiden käytäntöjen mukaisesti myös sallia toimivaltaisten viranomaisten soveltavan stressitesteissä kaikkien luottolaitosten osalta kiinteää kynnsarvoa, joka voi olla alempi kuin yhteenlasketut valvojan arviointiprosessin vakavaraisuusvaatimukset. Pitäisi olla pysyvästi mahdollista noudattaa joustavuutta kiinteän kynnsarvon käytössä. Lisäksi yhteenlaskettujen valvojan arviointiprosessin vakavaraisuusvaatimusten käyttö pitäisi räätälöidä stressitesteissä käytettävän menetelmän mukaiseksi. Esimerkiksi yhteenlaskettujen valvojan arviointiprosessin vakavaraisuusvaatimusten kynnsarvon käyttäminen epäsuotuisassa skenaariossa edellyttää taseeseen perustuvan dynaamisen lähestymistavan soveltamista. Lisäksi ehdotettuihin vakavaraisuusdirektiivin muutoksiin pitäisi sisällyttää kolmen vuoden uudelleentarkastelua koskeva säännös.
- 1.1.5 Olisi myös selvennettävä tarkemmin, miten pilarin 2 mukainen pääomaohjeistus vaikuttaa yhteenlaskettuihin puskurivaatimuksiin. Pitäisi erityisesti välttää mahdollisia ristiriitoja vastasyklisen pääomapuskurin tavoitteen kanssa. Tämä sisältää sen, että poistetaan viittaukset ”suhdannevaihteluiden” käsittelemiseen pilarin 2 mukaisen pääomaohjeistuksen tavoitteista. Vaikka pilarin 2 mukaisen pääomaohjeistuksen ja pilarin 2 mukaisten pääoma-vaatimusten päällekkäisyyttä pitäisi välttää, ehdotetuissa vakavaraisuusdirektiivin muutoksissa pitää lisäksi selvittää, että jos stressitesteissä todetaan muita luottoriskityyppisiä hypoteettisessa tilanteessa ja nämä ovat osa pilarin 2 mukaisia vaatimuksia, toimivaltaisille viranomaisille jää edelleen mahdollisuus soveltaa toimenpiteitä, joilla näitä riskejä käsitellään pilarin 2 mukaisessa ohjeistuksessa.
- 1.1.6 Ehdotetuilla vakavaraisuusdirektiivin muutoksilla rajoitetaan toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa edellyttää luottolaitoksilta lisätietojen toimittamista tai tietojen toimittamista useammin. Vaikka EKP antaa täyden tukensa taustalla olevalle tavoitteelle välttää kaksinkertaista raportointia ja alentaa raportointikustannuksia, mahdollisuus edellyttää tapauskohtaisesti yksityiskohtaisempia tietoja on olennaisen tärkeä, jotta voidaan arvioida asianmukaisesti luottolaitosten riskiprofiileja muun muassa valvojan arviointiprosessia varten. Näitä riskejä on vaikea kartoittaa täysin etukäteen yhdenmukaistetulla raportoinnilla erityisesti sen vuoksi, miten luottolaitosten toiminta ja riskit kehittyvät. Toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi aina kerättävä yksityiskohtaisia lisätietoja, jotta ne kykenevät arvioimaan asianmukaisesti luottolaitosten vahvuuksia ja heikkouksia erityisten riskien tai omaisuusluokkien osalta, esimerkiksi ongelmaluottojen osalta. Tästä syystä EKP katsoo, että nämä rajoitukset pitäisi poistaa ehdotetuista vakavaraisuusdirektiivin muutoksista.
- 1.1.7 Toimivaltaisille viranomaisille pitäisi sallia omia varoja koskevien vaatimusten asettaminen aina kun korkoriski on tosiasiallinen huolen aihe eikä vain silloin, jos riskit ylittävät tietyn ennalta määritetyn kynnsarvon. Lisäksi EPV:lle ehdotettu tehtävä täsmentää tiettyjä käsitteitä, jotta kyettäisiin arvioimaan luottolaitoksille kaupankäyntivaraston ulkopuolisista toimista johtuvaa korkoriskiä, viittaa siihen, että on olemassa tyhjentävä luettelo olosuhteista, joissa edellytetään valvontatoimenpiteitä korkojen potentiaalisten muutosten vuoksi⁽¹⁾. EKP katsoo, että toimivaltaisille viranomaisille pitäisi antaa enemmän joustavuutta valvontatoimenpiteiden määräämisessä.
- 1.1.8 Ehdotetuissa vakavaraisuusdirektiivin muutoksissa edellytetään toimivaltaisten viranomaisten kuulevan kriisinratkaisuviranomaisia ennen kuin ne hyväksyvät omien varojen lisävaatimuksia⁽²⁾. Vaikka EKP tukee tavoitetta päästä tehokkaaseen koordinointiin kriisinratkaisuviranomaisten kanssa, ehdotus, jonka mukaan kriisinratkaisuviranomaisia pitäisi kuulla virallisesti ennen omien varojen lisävaatimusten asettamista tai ohjeistusten antamista siten kuin varavakaisuusdirektiivissä täsmennetään, osoittautuisi käytännössä tarpeettoman raskaaksi ja epäasianmukaisen formalistiseksi menettelytavaksi, jolla ei kuitenkaan parannettaisi nykyisten järjestelyjen sisältöä. Lisäksi EKP:n ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston välisellä voimassa olevalla yhteisymmärryspöytäkirjalla⁽³⁾, joka panttiin ensi kertaa täytäntöön vuoden 2016 SREP-päätösten kehittämisen yhteydessä, varmistetaan tehokas yhteistyö jo nyt. Koska pääomaa koskeva ohjeistus ei ole sitovaa, päätöksen määrätä tällaisesta ohjeistuksesta pitäisi jäädä yhteispäätösten ulkopuolelle, ja siitä pitäisi vaihtaa tietoja vain kollegion jäsenten välillä.

⁽¹⁾ Ks. vakavaraisuusdirektiivin ehdotettu uusi 98 artiklan 5 a kohta.

⁽²⁾ Ks. vakavaraisuusdirektiivin ehdotettu uusi 104 c artikla.

⁽³⁾ Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n välinen yhteisymmärryspöytäkirja, tehty 22 päivänä joulukuuta 2015, yhteistyöstä ja tietojen vaihdosta, saatavilla EKP:n verkkosivuilla (www.ecb.europa.eu).

1.2 Mikro- ja makrovakautta koskevan toimivallan välinen yhteys

EKP suhtautuu yleisellä tasolla myönteisesti pilarin 2 poistamiseen makrovakausvalvonnan keinovalikoimasta mutta toistaa näkemyksensä, jonka mukaan pilarin 2 mukaisten pääomavaatimusten ei pitäisi johtaa siihen, että viranomaisilla on riittämättömät keinot tehtävänsä hoitamiseen ja politiikkansa tavoitteiden saavuttamiseen⁽¹⁾. Siten EKP:n tuki ehdotetulle pilarin 2 mukaisten pääomavaatimusten poistamiselle makrovakausvalvonnan keinovalikoimasta edellyttää, että keinovalikoimaa laajennetaan ja siitä tehdään valmis käytettäväksi. Käyttövalmis ja tehokas makrovalvonnan sääntely on erityisen tärkeä rahaliitossa, jossa tarvitaan makrovakauspolitiikkaa maa-kohtaisten tai sektorikohtaisten epätasapainotilanteiden korjaamiseksi, missä yhteydessä sillä on keskeinen täydentävä tehtävä, kun vähennetään heterogeenisyyttä eri jäsenvaltioiden rahoitus- ja suhdannekierrossa ja tällä tavoin osaltaan ylläpidetään yhteismarkkinoiden luotettavuutta ja rahoitusmarkkinoiden vakautta. Muutetussa säännöstössä olisi samanaikaisesti vältettävä sellaisten ring fencing -päätösten edistämistä, jotka saattavat johtaa markkinoiden pirstaloitumiseen ja muodostua esteeksi pankkijärjestelmän konsolidoinnille.

Linjassa sen kanssa, mitä EKP on korostanut EU:n makrovakauspolitiikan kehityksen tarkastelua koskevassa Euroopan komission kuulemistilaisuudessa, EKP painottaa taas huolellisen makrovakausarvioinnin merkitystä. Makrovakautta koskevan sääntelyn toiminnallisen tehokkuuden parantamiseksi edellytetään vähintään seuraavia ensiarvoisen tärkeitä mukautuksia voimassa olevaan sääntelyyn. Ensinnäkin pitäisi poistaa olemassa oleva hierarkia, joka koskee aktivointimekanismin ensisijaisuusjärjestystä (ns. nokkimisjärjestys). Voimassa oleva nokkimisjärjestys luo kannustinloukkuja keinojen valitsemiseen ja johtaa siihen, että valitaan mieluummin toimetttömyys. Toiseksi makrovalvonnan toimenpiteitä koskevat moninaiset tiedoksianto- ja aktivointimenettelyt pitäisi virtaviivaistaa ja yhdenmukaistaa, ja niitä pitäisi yksinkertaistaa. Tämä edellyttäisi muun muassa varavaraisuusasetuksen⁽²⁾ 458 artiklassa säädettyjen makrovakauden valvonnan välineiden käyttöä koskevan yhdenmukaistetun ja yksinkertaistetun aktivointimenettelyn käyttöönottoa sekä erilaisten pääomapuskureiden aktivointimenettelyjen yhdenmukaistamista siten, että makrovakausviranomaiset kykenevät toimimaan tehokkaasti, vaikuttavasti ja oikea-aikaisesti. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon myös muiden järjestelmäriskipuskuria koskevien sääntöjen muutokset näiden puskureiden tarkoituksen selkeyttämiseksi siten, että voidaan poistaa päällekkäisyyksiä ja tehostaa puskureiden käyttöä viranomaisissa. Kolmanneksi vakavaraisuusdirektiivin 136 artiklan 3 kohdassa vahvistettu menettely pitäisi virtaviivaistaa siten, että kukin nimetty viranomainen arvioi asianmukaista vastasyklisen pääomapuskurin tasoa neljännesvuosittain mutta säätää tasoa vain jos suhdannekehitykseen liittyvien systeemiriskien intensiteetissä on tapahtunut muutoksia. Tässä yhteydessä myös menettelyjä, jotka koskevat vastasyklisen pääomapuskurin tason ilmoittamista, pitäisi muuttaa siten, että edellytetään YVM:ään osallistuvien jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisten myös ilmoittavan EKP:lle tiedot, jotka täsmennetään vakavaraisuusdirektiivin 136 artiklan 7 kohdan a–g alakohdassa. EKP katsoo lopuksi, että on ensiarvoisen tärkeää, että makrovakauspolitiikan sääntelyä oikaistaan säännöllisin väliajoin, jotta otetaan huomioon analytiikan välineistön kehitys sekä politiikan täytäntöönpanosta saatut käytännön kokemukset. Tässä yhteydessä pitäisi ottaa käyttöön myös lauseke, jonka nojalla makrovakautta koskevaa sääntelyä tarkastellaan kattavasti uudelleen seuraavien kolmen vuoden aikana, mukaan lukien keinovalikoiman laajuus ja asianmukaisuus.

1.3 Rajatylittävä poikkeus vakavaraisuusvaatimuksista

1.3.1 EKP suhtautuu yleisesti ottaen myönteisesti siihen, että toimivaltaiselle viranomaiselle annetaan mahdollisuus luopua yksittäistapauksissa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta tytäryhtiöön, jonka pääkonttori sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa kuin sen emoyhtiön, mikä sopii yhteen YVM:n ja pankkiunionin perustamisen kanssa.

1.3.2 Vakavaraisuutta koskevat lisätakeet ja tekniset muutokset voisivat olla ratkaisu niiden rahoitusvakaushuolien ratkaisemiseksi, jotka mahdollisesti aiheutuvat tämän poikkeusmekanismin soveltamisesta pankkiunioniin, jota ei ole vielä täysimääräisesti toteutettu. Sen varmistamiseksi, että myös tytäryrityksille voidaan myöntää poikkeus, voitaisiin ottaa käyttöön kaksi lisäedellytystä: a) tytäryhtiöiden, joihin poikkeusta voidaan soveltaa, eivät itse saa ylittää tiettyä kynnysarvoa, esimerkiksi YVM-asetuksessa vahvistettuja merkittävyysrajoja, ja b) poikkeukseen tulisi soveltaa 75 prosentin lattiaa, eli esim. omien varojen vaatimusta voisi madaltaa enintään 8 prosentista 6 prosenttiin kokonaisriskin määrästä. Toimivaltaisille viranomaisille voitaisiin lisäksi sallia osittaisen poikkeuksen myöntäminen esimerkiksi sovellettavien vakavaraisuusvaatimusten tietyn osuuden osalta, riippuen tytäryhtiön merkittävyydestä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Tässä yhteydessä takausta tarvittaisiin vain sen omia varoja koskevien vaatimusten määrän osalta, joita poikkeus tosiasiallisesti koskee. Lisäksi EKP:n suosituksena on, että nämä edellytykset olisi arvioitava uudelleen kolme vuotta niiden voimaantulon jälkeen, ja että olisi erityisesti harkittava, onko lattiaa syytä alentaa edelleen pankkiunionin kehitys huomioon ottaen.

⁽¹⁾ Ks. EKP:n lausumat Euroopan komission kuulemistilaisuudessa, joka koski EU:n makrovakauspolitiikan kehityksen tarkastelua (12 päivänä joulukuuta 2016), saatavilla EKP:n verkkosivuilla (www.ecb.europa.eu).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

1.3.3 Ehdotetuissa vakavaraisuusasetuksen muutoksissa olisi lisäksi täsmennettävä, että emoyrityksen tytäryritykselle annettu takaus on asianmukaisella tavalla otettava huomioon kyseiseen emoyritykseen sovellettavissa luottoriskiä koskevissa vakavaraisuusvaatimuksissa. Erityisesti emoyrityksellä olisi oltava 100 prosenttia tytäryrityksen äänioikeuksista.

1.3.4 Pääomavaatimuksia koskevan rajat ylittävän poikkeuksen soveltamista varten olisi otettava käyttöön asianmukaiset siirtymäjärjestelyt, ottaen huomioon pankkiunionin suunniteltu edistyminen, jonka komissio on linjannut pankkiunionin toteuttamista koskevassa tiedonannossaan Euroopan parlamentille, Euroopan keskuspankille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä Euroopan alueiden komitealle⁽¹⁾ (jäljempänä 'tiedonanto pankkiunionin toteuttamisesta').

1.4 Kansainvälisen tilinpäätösstandardin (IFRS 9) käyttöönotto

Ehdotetuilla vakavaraisuusasetuksen muutoksilla säädettäisiin siirtymäajasta, joka koskisi IFRS 9 -standardilla⁽²⁾ käyttöön otettuja arvonalennusten lisäyksiä odotettavissa olevien luottotappioiden osalta, jotta lievennetään IFRS 9 -standardin vaikutusta luottolaitosten sääntöjenmukaiseen ydinpääomaan (CET1)⁽³⁾. EKP suosittelee, että IFRS 9 -standardin siirtymäajan toimenpiteet alkaisivat tammikuun 1 päivänä 2018 siten, että siirtymäaika olisi lineaarinen⁽⁴⁾. Tässä yhteydessä neuvoston puheenjohtajistoa kannustetaan antamaan nopeutetussa menettelyssä lainsäädäntö, jolla otetaan käyttöön IFRS 9 -standardia koskevat siirtymäajan järjestelyt.

Lisäksi olisi suotavampaa soveltaa siirtymäaikaa vain alkuperäiseen ydinpääoman vähennykseen 1 päivänä tammikuuta 2018 (staattinen lähestymistapa) eikä odotetun tappion määriin, jotka lasketaan IFRS 9 -standardin nojalla asianomaisena tietojenantopäivänä siirtymäkauden aikana (dynaaminen lähestymistapa), koska jälkimmäisellä lähestymistavalla tosiasiallisesti viivästettäisiin IFRS 9 -standardin täysimääräistä soveltamista⁽⁵⁾.

Jotta vältettäisiin se, että takaisin ydinpääomaan lisätyt määrät laskettaisiin kahteen kertaan, EKP suosittelee korjauksia, jotka tehtäisiin siirtymäkauden aikana vakavaraisuusasetuksen kaikkiin osiin, joissa oletetaan, että ydinpääoma supistuu, esimerkiksi toissijaisten omien varojen lisäyksiin, laskennallisiin verosaamisiin, joita ei ole vähennetty, ja vähennyksiin, joita tehdään vastuuarvoihin, jotka koskevat luottoriskin standardimenetelmää, vähimmäisomavaraisuusastetta ja suuriin asiakasriskeihin sovellettavaa kehystä.

Siirtymätoimenpiteiden pitäisi olla pakollisia kaikille laitoksille; muutoin laitokset, jotka jättäytyvät ulkopuolelle, voisivat pakottaa muutkin laitokset täyttämään etukäteen vaatimukset, mikä olisi vastoin nimenomaista tarkoitusta antaa enemmän aikaa mukautua alkuperäisen ydinpääoman supistumiseen siirryttäessä IFRS 9 -standardiin.

1.5 Muut ydinpääoman vähennykset ja oikaisut

EKP suhtautuu myönteisesti komission vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja YVM-asetuksen 16 artiklan 2 kohdan d alakohdan soveltamisalaa koskevaan täsmennykseen, joka sisältyy asetuksen (EU) N:o 1024/2013 nojalla perustetusta yhteisestä valvontamekanismista annettuun komission kertomukseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (jäljempänä 'YVM:ää koskeva kertomus')⁽⁶⁾, ja erityisesti vahvistukseen, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia luottolaitoksia soveltamaan erityismuutoksia (vähennyksiä, suodattimia tai vastaavia keinoja) omien varojen laskentaan, mikäli pankin soveltaman kirjanpitoikäytännön ei katsota olevan varovainen valvonnan näkökulmasta. EKP katsoo, että täsmennys olisi oikeusvarmuuden varmistamiseksi sisällytettävä suoraan vakavaraisuusdirektiiviin.

1.6 Väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys

EKP suhtautuu myönteisesti vaatimukseen, jonka mukaan kolmansien maiden pankkiryhmiä, jotka toimivat unionissa kahdella tai useammalla laitoksella, on perustettava väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys, jos tietyt edellytykset täyttyvät tai kynnysarvot ylittyvät⁽⁷⁾, koska tämä antaa konsolidointiryhmän valvojalle mahdollisuuden arvioida koko pankkiryhmän riskejä ja taloudellista vakautta unionissa ja soveltaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoidusti.

⁽¹⁾ COM(2017) 592 final.

⁽²⁾ Ks. Kansainvälinen tilinpäätösstandardilautakunta, IFRS 9 Financial Instruments (2014), saatavilla verkkosivuilla (www.ifrs.org).

⁽³⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotettu uusi 473 a artikla.

⁽⁴⁾ Ks. Basel III -asiakirjan ehdotetun uuden 96A kohdan suuntaisesti BCBS Standards: Regulatory Treatment of accounting provisions – interim approach and transitional arrangements, maaliskuu 2017; saatavilla Kansainvälisen järjestelypankin (BIS) verkkosivuilla (www.bis.org). Tämän kohdan perusteella kutakin vuotta koskevat prosenttiosuudet määritetään tasapoistomenetelmällä.

⁽⁵⁾ COM(2017) 591 final.

⁽⁶⁾ Ks. vakavaraisuusdirektiivin ehdotettu uusi 21 b artikla.

Ehdotettujen vakavaraisuusdirektiivin muutosten tietyt piirteet edellyttävät kuitenkin lisäselvennyksiä, jotta vältetään eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttö. Ensinnäkin tätä vaatimusta pitäisi soveltaa sekä kolmansien maiden luottolaitoksiin että sivuliikkeisiin (eli myös tapauksissa, joissa kolmannen maan ryhmän toimintoja unionissa hoitavat osittain tai yksinomaan sivuliikkeet). Toiseksi heti kun väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys perustetaan, pitäisi edellyttää, että saman kolmannen maan pankkiryhmän olemassa olevat sivuliikkeet, jotka ylittävät tietyn kynnsarvon, perustetaan uudelleen unionissa hyväksytyyn luottolaitoksen sivuliikkeiksi, jotta vältetään eri maiden sääntelyerojen hyväksikäytön mahdollisuudet, koska kolmansien maiden sivuliikkeiden valvontaa ei ole yhdenmukaistettu. Pitkällä aikavälillä on myös tärkeää harmonisoida kolmansien maiden sivuliikkeitä koskeva sääntely- ja valvontasäännöstö unionissa. Kolmanneksi, riippumatta siitä, perustetaanko väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys rahoitusalan holdingyhtiöksi, rahoitusalan sekaholdingyhtiöksi vai luottolaitokseksi, pitäisi varmistaa, että sääntely, joka koskee konsolidoidun valvonnan määrittämistä, ei johda tulokseen, joka ei ole asianmukainen ja jolla saatettaisiin vaarantaa kolmannen maan ryhmään kuuluvia yhteisöjä valvovien toimivaltaisten viranomaisten harjoittaman valvonnan tehokkuuden ja vaikuttavuuden tietyssä yksittäistapauksessa. Jos siis väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys perustetaan luottolaitokseksi, on näin ollen tutkittava tasapuolisten toimintaedellytystenkin varmistamiseksi vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklan 5 kohdassa vahvistetun perusteen, jota tällä hetkellä sovelletaan rahoitusalan holdingyhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, kaltaisen perusteen käyttöönottoa. Lisäksi pitäisi selventää vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklan 5 kohdan soveltamisalaa ja sen täytäntöönpanoon liittyvää menettelyä. Neljänneksi, mikäli kolmannen maan lait ja yhtä ainoaa väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä koskeva vaatimus ovat ristiriidassa ja tämä saattaisi estää väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä koskevan vaatimuksen noudattamisen tai perusteettomasti monimutkaistaa sitä, pitäisi tutkia poikkeusta, jonka mukaan toimivaltaisille viranomaisille annettaisiin poikkeustapauksissa harkintavaltaa, jotta ne voivat sallia kahden erillisen väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen perustamisen (tai tiettyjen yhteisöjen jättämisen ainoana väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen ulkopuolelle). Tässä tapauksessa väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä koskevaan vaatimukseen liittyvää kynnsarvoa pitäisi soveltaa koko kolmannen maan ryhmän tasolla ennen harkintavallan käyttöä, jolloin tämän harkintavallan käyttö ei johda ehdotetuissa vakavaraisuusdirektiivin muutoksissa tarkoitettujen väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen perustamiseen sovellettavien kynnsarvojen kiertämiseen.

1.7 Suhteellisuusperiaate raportoinnissa

EKP puoltaa yleisesti suhteellisuusperiaatteen noudattamista pienempien laitosten raportointivelvoitteissa. Joissain tapauksissa pienempiin laitoksiin pitäisi soveltaa yksinkertaistettuja raportointivaatimuksia niiden koon, monimutkaisuuden ja riskipitoisuuden mukaan.

Se, että pienten luottolaitosten lakisäätöiden raportoinnin ⁽¹⁾ tiheyttä ehdotetaan harvennettavaksi, estää toimivaltaisia viranomaisia valvomasta näitä luottolaitoksia asianmukaisesti ⁽²⁾. Lakisäätöiden raportointi on hyvin merkityksellistä, koska se kuuluu tärkeimpiin tiedonlähteisiin pienempien laitosten valvonnassa. Riittävien tietojen saatavuus antaa toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuuden tehostaa tai lieventää valvontatoimiaan tällaisten laitosten osalta. Lisäksi, vaikka raportoinnin harventaminen vähentäisi pienemmille luottolaitoksille sääntelyn noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia henkilöstöresurssien osalta, rasite ei todennäköisesti olisi IT-resurssien osalta pienempi, koska pienempien laitosten olisi tästä huolimatta otettava käyttöön asianmukaiset IT-järjestelmät, ja suuri osa näistä kustannuksista on jo syntynyt.

EKP ehdottaa, että sen sijaan, että harvennettaisiin lakisäätöiden raportointia, muutettaisiin pienempien laitosten raportoinnin ulottuvuutta sen jälkeen kun EPV on arvioinut komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 ⁽³⁾ taloudellisia vaikutuksia luottolaitoksiin sääntelyn noudattamisesta aiheutuvien kustannusten ja valvonnasta koituvien hyötyjen kannalta ⁽⁴⁾.

Suhteellisuusperiaatteen johdonmukainen soveltaminen pitäisi kirjata järjestelmällisemmin koko vakavaraisuusasetukseen. Voitaisiin todeta erityistapaukset, joissa paremmin suhteellisuusperiaatetta vastaava kohtelu alentaisi sääntelyn noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia vaarantamatta vakavaraisuuden valvontaa. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesta lähestymistavasta voitaisiin säätää myös erityisesti sisäisen hallinnon sekä sopivuuden ja luotettavuuden arviointia koskevan menettelyn, palkitsemisen ja esitettävien tietojen osalta.

⁽¹⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotetut uudet 99 artiklan 4 kohta, 101 artiklan 5 kohta, 394 artiklan 3 kohta ja 430 artiklan 1 kohta.

⁽²⁾ Tämä ehdotus vaikuttaisi noin 80 prosenttiin kaikista vähemmän merkittävistä laitoksista.

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotettu uusi 99 artiklan 7 kohta.

1.8 Voitonjakaja koskevat automaattiset rajoitukset

EKP suhtautuu myönteisesti ehdotetuissa vakavaraisuusdirektiivin jakokelpoista enimmäismäärää koskevissa muutoksissa tehtyyn kertynyttä pääomaa koskevaan selvennykseen. Lisäksi EKP ehdottaa, että kaikki väliaikaiset/vuoden lopun voitot, joita ei ole jo sisällytetty ydinpääomaan (vähennettynä jo jaetuilla voitoilla), pitäisi ottaa jakokelpoiseen enimmäismäärään, eikä vain voittoja, jotka ovat syntyneet viimeisen voitonjaon jälkeen. Keskittyminen viimeisimpään voitonjakoon tai -maksuun rajoittaa voittoja, joita voidaan käyttää jakokelpoista enimmäismäärää laskettaessa. Luottolaitoksilla on usein useita päätöksentekopäivämääriä, jotka koskevat korkojen, osinkojen ja bonusten maksua. Mitä useammin luottolaitos tekee päätöksiä voitonjaosta tai maksaa voittoja, sitä lyhempi on ajanjakso, jolta voittoja kertyy, ja sitä pienempi on niiden voittojen määrä, joita voidaan käyttää jakokelpoista enimmäismäärää laskettaessa. Tämä rajoitus ei ole perusteltavissa, jos väliaikaiset/vuoden lopun voitot, jotka ovat jo kertyneet mutta jotka eivät vielä sisälly ydinpääomaan, ovat suurempia kuin voitonjako.

1.9 Luottoriski ja vastapuoliriski

1.9.1 Vaikka tason 2 lainsäädännössä on selvennetty kattavasti mallinnusta luotto-, markkina- ja operatiivisen riskin osalta, tällaiset täsmennykset puuttuvat yhä vastapuoliriskin osalta. EKP suosittelee vakavaraisuusasetuksen muuttamista siten, että EPV:tä kehoitettaisiin kehittämään teknisiä sääntelystandardeja, joissa olisi erityiset arviointiperusteet erityisesti sisäisen mallin menetelmää ja kehittynyttä arvonokaisumenetelmää varten. Näissä teknisissä sääntelystandardeissa pitäisi esittää yksityiskohtaisemmin mallien muutosten ja laajennusten olennaisuuden arviointi sekä sisäisen mallin menetelmän että kehittyneen arvonokaisumenetelmän osalta. Lopuksi pitäisi lisätä säännös, jossa edellytetään luottolaitosten hakevan toimivaltaisilta viranomaisilta hyväksynnän kehittyneen arvonokaisumenetelmän soveltamiseen.

1.9.2 Luottolaitokset, jotka ovat jo ottaneet sisäisen mallin menetelmän käyttöön, eivät käytä yksinomaan sitä vaan muitakin (muuta kuin sisäisiä) menetelmiä joidenkin vastuidensa laskemiseen. Tämä herättää huolen siitä, että monet luottolaitokset eivät ehkä kykene noudattamaan vaatimusta, jonka mukaan sisäisen mallin menetelmää ei saa soveltaa yhdessä muiden menetelmien kanssa. Tätä tarkoitusta varten vakavaraisuusasetusta pitäisi muuttaa siten, että sallitaan luottolaitosten hankkivan pysyvän luvan sisäisen mallin menetelmän osittaiseen käyttöön vastapuoliriskin osalta, kuten ne voivat menetellä muuntotyypisten riskien osalta.

1.9.3 Lisäksi nykyisen vakavaraisuusasetuksen maturiteettiparametrin määrittämistä koskevia sääntöjä pitäisi laajentaa siten, että ne kattavat johdannais- ja arvopaperirahoitustoiimiin liittyvät vastuut ja maturiteetiltaan avoimet toimet.

1.9.4 Valvojan määrittämän delta-arvon määritelmä, jota komissio ehdottaa uudelle standardimenetelmälle vastapuoliriskin mittaamiseksi, pitäisi mukauttaa matemaattisesti oikeisiin Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) standardeihin.

1.10 Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden toimilupa

1.10.1 EKP suhtautuu myönteisesti rahoitusalan holdingyhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin kohdistettavan valvonnan yhdenmukaistamiseen ja parantamiseen. On tärkeää, että kondolidoidun valvonnan toimet voidaan kohdistaa suoraan pankkiryhmän emoyhtiöön riippumatta siitä, onko se laitos vai holdingyhtiö. Tässä mielessä valvonnan perustavoitteena on varmistaa, että emoyhtiö toteuttaa tytäryhtiöidensä ohjausta ja koordinoitua siten, että se edistää tehokkaasti konsolidoitua valvontaa. Yleisesti uudessa järjestelmässä tulisi olla mahdollista ottaa asianmukaisesti huomioon rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden erityispiirteet sekä niiden rooli ryhmässä, jotta ryhmän toiminta ei rajoitu liiallisesti.

1.10.2 Joitakin ehdotettujen vakavaraisuusdirektiivin ja vakavaraisuusasetuksen muutosten osatekijöitä kannattaisi parantaa tai selventää. On esimerkiksi tarpeen selventää, miten ehdotetut muutokset, jotka koskevat rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden toimilupaa, liittyvät määräosuuksien valvontaa koskeviin voimassa oleviin sääntöihin. Ehdotetuissa vakavaraisuusdirektiivin ja vakavaraisuusasetuksen muutoksissa ei myöskään viitata riittävän selvästi siihen, mitkä voimassa olevista "luottolaitokseen" liittyvistä säännöksistä pitäisi ymmärtää siten, että ne sisältävät rahoitusalan holdingyhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön, kun kyseessä on konsolidoitu valvonta. Lisätäsmennyksiä tarvitaan myös tämänhetkisiin valvontatoimenpiteisiin, joita konsolidointiryhmän valvoja voi soveltaa rahoitusalan holdingyhtiöön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöön.

1.10.3 Myös ehdotettujen vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklan muutosten vaikutus on otettava huomioon. On erityisen huolestuttavaa, että konsolidointiryhmän valvoja saattaa sijaita eri lainkäyttöalueella kuin rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö. Konsolidointiryhmän valvojan pitäisi silloin varmistaa, että eri jäsenvaltion perustettu rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö noudattaa konsolidoituja vaatimuksia. Vakavaraisuusdirektiivin ehdotettujen muutosten olisi sisällettävä säädöksiä, joissa täsmennetään, miten rajat ylittävä yhteistyö voidaan tällaisessa tapauksessa toteuttaa tehokkaalla tavalla.

1.10.4 Lopuksi vakavaraisuusdirektiivin ehdotettujen muutosten olisi sisällettävä säädöksiä, joissa täsmennetään miten säännösten soveltamisalaan kuuluvia olemassa olevia rahoitusalan holdingyhtiöitä ja sekaholdingyhtiöitä kohdellaan näiden säännösten mukaisesti.

1.11 *Suurten rajat ylittävien sijoitusyritysten valvonta*

Suuret ja monimutkaiset pankkien kaltaiset sijoitusyritykset, jotka tarjoavat niiden taseeseen vaikuttavia sijoituspalveluja ja erityisesti ne, joilla on rajat ylittävää toimintaa, saattavat aiheuttaa kasvavia riskejä rahoitusmarkkinoiden vakaudelle samoin kuin kasvavia riskejä siitä, että häiriöt leviävät muihin pankkeihin. EKP katsoo, että suurten rajat ylittävien pankkien kaltaisten sijoitusyritysten konsolidoitua ja yksittäisen laitoksen tason valvonta unionissa on syytä pohtia edelleen, jotta varmistetaan varovaiset ja johdonmukaiset valvontastandardit, jotka vastaavat näistä yrityksistä mahdollisesti aiheutuvia riskejä. Yksi vaihtoehto olisi muuttaa vakavaraisuusdirektiiviä/-asetusta siten, että suuret rajat ylittävät sijoitusyritykset katsottaisiin pankeiksi⁽¹⁾. Tämä olisi relevanttia sellaisten sijoitusyritysten osalta, jotka usein toteuttavat pankkien toimia muistuttavia toimenpiteitä, joita myös pankit toteuttavat. Sellaisten sijoitusyritysten osalta, jotka eivät kuulu tähän luokkaan, olisi säilytettävä tällä hetkellä kansallisissa järjestelyissä voimassa oleva eriyvä kohtelu.

1.12 *Kansallinen toimivalta*

1.12.1 YVM-asetuksessa annetaan EKP:lle erityisiä tehtäviä, jotka liittyvät luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan, tarkoituksena edistää luottolaitosten turvallisuutta ja vakautta sekä rahoitusjärjestelmän vakautta. Nämä tehtävät hoidetaan siten, että otetaan täysimääräisesti huomioon sisämarkkinoiden yhtenäisyys ja eheys sekä luottolaitosten yhdenvertainen kohtelu ja pyritään estämään eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttö⁽²⁾. Tätä tarkoitusta varten EKP:n on sovellettava kaikkea asiaa koskevaa unionin oikeutta, ja jos tämä lainsäädäntö koostuu direktiiveistä, näiden direktiivien⁽³⁾, erityisesti vakavaraisuusdirektiivin sekä pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin⁽⁴⁾ täytäntöönpanemiseksi annettua kansallista lainsäädäntöä. Joitakin valvontavaltuuksia ei kuitenkaan mainita erikseen unionin oikeudessa, ja kansallisen lainsäädännön erot ovat johtaneet siihen, että EKP:n valvontavaltuudet ovat epäsuhdassa eri rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa.

1.12.2 Tältä osin EKP on jo tutkinut olemassa olevien valvontavaltuuksien soveltamisalan ja ulottuvuuden ja kehittänyt lähestymistavan, jolla varmistetaan EKP:n valtuuksien johdonmukainen tulkinta. Tästä EKP:n toimivallan selvennyksestä riippumatta siitä, että näille olemassa oleville valvontavaltuuksille annettaisiin yhteinen oikeusperusta unionin oikeudessa, seuraisi niiden täytäntöönpanoa koskeva vaatimus, ja olisi helpompaa selkeyttää tulkintaa siitä, kuuluuko kansallisen lainsäädännön perusteella annettu erityinen toimivalta EKP:lle annetun erityistehtävän alaisuuteen. Lisäksi sillä edistettäisiin tasapuolisten toimintaedellytysten luomista unionin pankkivalvontaan yhdenmukaistamalla toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuudet. Tämän saavuttamiseksi unionin oikeuteen pitäisi sisällyttää selkeä viittaus lisävalvontavaltuuksiin monilla aloilla, jotta vältetään oikeudellinen epävarmuus EKP:n suorista valvontavaltuuksista ja varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset valvontavaltuuksien osalta koko pankkiunionissa. Nämä alat liittyvät lähinnä ostoihin kolmansissa maissa, sulautumisiin, varallisuuden siirtoihin ja muihin strategiisiin päätöksiin, luottolaitosten perussääntöjen ja niiden osakkeenomistajien äänioikeuksien käytöstä tehtyjen sopimusten muuttamiseen, luoton antamiseen asianomaisille osapuolille, luottolaitosten toimintojen ulkoistamiseen, ulkopuolisia tilintarkastajia koskeviin valvontavaltuuksiin sekä luottolaitosten toimilupien antamista koskeviin lisävaltuuksiin.

1.13 *Sopivuuden ja luotettavuuden arviointi sekä keskeisistä tehtävistä vastaavat henkilöt*

1.13.1 Vakavaraisuusdirektiivissä ei vahvisteta tällä hetkellä vaatimuksia, jotka koskisivat menettelyä, jota toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä, kun ne tekevät arviointeja hallintoelinten jäsenistä. Tämän seurauksena kansalliset käytännöt poikkeavat huomattavasti toisistaan arvioinnin ajoituksen ja määräaikojen osalta sekä sen osalta, tehdäänkö arviointi ennen nimitystä vai välittömästi sen jälkeen. EKP suosittaa unionin oikeuden muuttamista siten, että sitä edelleen yhdenmukaistettaisiin sopivuuden ja luotettavuuden arviointia koskevien menettelyjen osalta.

⁽¹⁾ Ks. tiedonanto pankkiunionin toteuttamisesta, s. 19, ja YVM:ää koskeva kertomus, s. 8.

⁽²⁾ Ks. YVM-asetuksen 1 artiklan ensimmäinen kohta.

⁽³⁾ Ks. YVM-asetuksen 4 artiklan 3 kohta.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

1.13.2 Keskeisistä tehtävistä vastaavat henkilöt vaikuttavat merkittävästi luottolaitosten päivittäiseen hallintoon ja niiden yleiseen hallintorakenteeseen. EKP suosittelee, että unionin oikeutta muutetaan siten, että se sisältää keskeisistä tehtävistä vastaavien henkilöiden määrittelyn ja että siinä selvennetään ylimmän johdon määrittelyä. Lisäksi kansallisten lähestymistapojen yhdenmukaistamiseksi pitäisi ottaa käyttöön säännös, joka koskee toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia, kun ne arvioivat merkittävien laitosten keskeisistä tehtävistä vastaavia henkilöitä.

1.14 Tietojenvaihto

Voimassa olevassa unionin lainsäädännössä on vain hyvin vähän nimenomaisia viittauksia toiminnan vakauden valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun vastaista toimintaa harjoittavien viranomaisten väliseen yhteistyön tarpeeseen⁽¹⁾. Ei ole olemassa nimenomaisia säännöksiä, jotka koskisivat yhteistyötä toiminnan vakauden valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten ja rakenteellista erottamista koskevien sääntöjen soveltamisesta vastaavien viranomaisten välillä. EKP ehdottaa, että luottamuksellisten tietojen vaihtoa koskevia vakavaraisuusdirektiivin säännöksiä muutettaisiin siten, että niissä säädetään nimenomaisesti yhteistyöstä näiden muiden viranomaisten kanssa.

1.15 Täytäntöönpano ja seuraamusjärjestelmä

Rikkomisia, joista määrätään seuraamuksia vakavaraisuusdirektiivin nojalla, koskevasta luettelosta puuttuu useita merkittäviä rikkomisia ja laiminlyöntejä eli pilarin 1 vakavaraisuusvaatimusten ja toimivaltaisen viranomaisen antamien valvonta-asetusten ja -päätösten rikkomiset sekä ennakkoluvan hakemista koskevan vaatimuksen sekä tiedoksiantoja toimivaltaiselle viranomaiselle koskevien veloitteiden laiminlyönnit. Tästä syystä jäsenvaltioilla on harkintavalta päättää, antavatko ne toimivaltaisille viranomaisille toimivallan määrätä hallinnollisia seuraamuksia tällaisissa tapauksissa. Tämä lähestymistapa saattaa johtaa epäyhtenäisyyksiin jäsenvaltioiden välillä ja vaarantaa vakavaraisuusvaatimusten tehokkaan täytäntöönpanon. EKP ehdottaa tämän ratkaisemiseksi seuraamusten kohteena olevien rikkomisten luettelon laajentamista.

1.16 Vaihtoehdot ja harkintavalta

1.16.1 Se, että vakavaraisuuslainsäädännössä säädetään kansallisista vaihtoehdoista ja kansallisesta harkintavallasta, estää yhteisen sääntökirjan laatimisen unionin tasolla ja lisää monimutkaisuutta ja kustannuksia samalla kun se tarjoaa mahdollisuuksia eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttöön. Erityisesti jäsenvaltioiden käytettävissä olevat vaihtoehdot luovat esteitä yhteisen valvontamekanismin tehokkaalle toiminnalle, jossa on otettava huomioon eri asetukset ja käytännöt rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa. Tällaisten vaihtoehtojen samanaikainen toisistaan poikkeava soveltaminen johtaa sääntelylliseen tilkkutäkkiin, joka saattaa estää EKP:n valvonnan moitteettoman toiminnan rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa ja kolmansiin maihin liittyvien vastuiden osalta.

1.16.2 Joissain tapauksissa nämä poikkeavuudet vaikuttavat myös valvontavaltuuksiin. Näin ollen nämä tarpeettomat vaihtoehdot ja harkintavalta, jotka eivät ole perusteltuja vakavaraisuusvalvonnan näkökulmasta, pitäisi yhdenmukaistaa suoraan tason 1 lainsäädännössä. Samoin pitäisi hillitä uusien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöönottoa, kuten esimerkiksi ehdotetuissa vakavaraisuusasetuksen muutoksissa rahastoihin tehtävien pääomasi-joitusten alalla⁽²⁾.

1.17 Keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

EKP tukee ehdotettuihin vakavaraisuusasetuksen muutoksiin otettua ennalta määritettyä vapautusjaksoa keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvien omien varojen vaatimusten osalta. Ennalta määritetty vapautusjakso antaisi laitoksille mahdollisuuden tarkastella kolmannen maan keskusvastapuolta, joka on hakenut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012⁽³⁾ 25 artiklan mukaisesti hyväksymistä tunnustetuksi keskusvastapuoleksi. Tällainen vapautusjakso on tärkeä, jotta annetaan laitoksille oikeusvarmuus siitä, miten niiden vastuista käsitellään tietyn aikavälin aikana. EKP uskoo kuitenkin, että enintään viiden vuoden vapautusjakso sen päivämäärän jälkeen, jona tunnustamishakemus on jätetty (jos komissio ei ole vielä antanut täytäntöönpanotoimea), voitaisiin pitää liiallisena, kun otetaan huomioon mahdolliset rahoitusmarkkinoiden vakaudelle aiheutuvat vaikutukset, joita aiheutuu vastuista tunnustamattomille kolmansien maiden keskusvastapuolille. Tästä syystä EKP ehdottaa lyhyempää enimmäisvapautusjaksoa vastuille, jotka kohdistuvat kolmansien maiden keskusvastapuoliin, joita ei ole vielä tunnustettu asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla.

⁽¹⁾ Vakavaraisuusdirektiivissä tai rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20 päivänä toukokuuta 2015 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849 (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73) ei säädetä erikseen tällaisesta yhteistyöstä.

⁽²⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotetut uudet 132 artikla, 132 a artikla ja 132 b artikla.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

2. Kansainvälisesti sovittujen valvontastandardien täytäntöönpano

EKP suhtautuu myönteisesti kansainvälisesti sovittujen valvontastandardien täytäntöönpanoon unionin oikeudessa. Koska globaaliin rahoitusjärjestelmään liittyy keskinäisiä sidoksia, globaalit standardit ovat tarpeen vertailukelpoisuuden ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi.

2.1 Vähimmäisomavaraisuusaste

2.1.1 EKP tukee vähimmäisomavaraisuusasetusta koskevan vaatimuksen käyttöönottoa unionin oikeudessa ja sen kalibrintia 3 prosenttiin, mikä vastaa Baselin pankkivalvontakomitean standardeja ja EPV:n suosituksia⁽¹⁾. EKP suosittelee, että vähimmäisomavaraisuusasetusta koskevia standardeja unionissa implementoitaessa otettaisiin huomioon käynnissä olevat kansainväliset keskustelut, joita käydään erityisesti Baselin pankkivalvontakomiteassa, sekä mahdolliset muut kansainväliset kehitysuuntaukset.

2.1.2 Ehdotetulla vakavaraisuusasetuksen muutoksella poistetaan toimivaltaisten viranomaisten nykyinen harkintavalta vapauttaa vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuumäärän mittarista mitkä tahansa ryhmänsisäiset vastuut, jotka on jo vapautettu riskipainoista tai säännelyjen säästötalletusten passthrough-rakenteista johtuvat vastuut⁽²⁾, ja otetaan sen sijaan käyttöön automaattinen vapautus⁽³⁾. EKP katsoo että luottolaitoksilla tulisi, vastaavasti kun tällä hetkellä voimassa olevassa unionin oikeudessa, olla oikeus jättää nämä vastuut vähimmäisomavaraisuusasteen ulkopuolelle ainoastaan jos toimivaltainen viranomainen on antanut tähän etukäteisluvan, joka perustuu ylivelkaantumiseen liittyvien riskien arviointiin. YVM:n merkittävien luottolaitosten osalta tämä arviointi perustuu unionin oikeuden sallimista vaihtoehdoista ja harkintavallasta antamiin EKP:n ohjeisiin⁽⁴⁾.

2.1.3 Jos tuetuista vientiluotoista johtuvien vastuiden⁽⁵⁾ vapautus jää voimaan, sitä tulisi soveltaa vain siltä osin kuin se on tarpeen unioninlaajuisten tarpeiden vuoksi, ei kansallisten intressien mukaisesti, koska kyseessä on poikkeaminen Baselin pankkivalvontakomitean standardeista. Edistämislainojen jättäminen vastuumäärän ulkopuolelle automaattisesti poikkeaa myös Baselin pankkivalvontakomitean standardeista ja on ristiriidassa vähimmäisomavaraisuusasteen tarkoituksen kanssa, koska se ei ole riskinoton määrään suhteutettu mittari. Automaattinen vapautus ei ole myöskään EPV:n suositusten mukainen, ja se estää vähimmäisomavaraisuusasteiden tehokkaan vertailun eri markkinoilla. Samoin useiden poikkeusten sanamuoto, joka on usein epäselvä täytettävien edellytysten osalta, saattaa antaa toimielimille mahdollisuuden tulkita vapautuksia eri tavoin, mikä mahdollisesti johtaa siihen, että vapautuksilla on laajempi soveltamisala eikä niitä kohdisteta erityisiin yksittäistapauksiin.

2.1.4 EKP puoltaa vähimmäisomavaraisuusasetusta koskevan lisämaksun käyttöönottoa erityisesti kansainvälisen järjestelmäriskin kannalta merkittävien laitosten osalta, ja lisämaksun pitäisi perustua kansainvälisiin standardeihin, jotka koskevat tällaisten vaatimusten suunnittelua ja kalibrintia sen jälkeen, kun ne on saatu valmiiksi. Kansainvälisen järjestelmäriskin kannalta merkittäviä rahalaitoksia koskevissa lisävaatimuksissa pitäisi näkyä niiden systeminen merkitys, ja niissä pitäisi määrätä ylimääräisestä tappioidenkantokyvystä, joka on tarpeen, jotta varmistettaisiin lisäsuoja niiden mahdollista konkurssia vastaan.

2.1.5 Ehdotetuissa vakavaraisuusasetuksen muutoksissa säädetään myös alkumarginaalin kuittaamisesta asiakkaiden määrittelypalveluihin liittyvien johdannaisvastuiden tapauksessa, mikä on toinen seikka, joka poikkeaa Baselin pankkivalvontakomitean standardeista. Alkumarginaalin käsittely näiden transaktioiden osalta on arkaluontoinen ongelma, jota tarkastellaan tällä hetkellä kansainvälisellä tasolla. Unionissa tapahtuvassa täytäntöönpanossa pitäisi näkyä tämän tarkastelun päätelmät, kun se on saatettu päätökseen⁽⁶⁾.

2.1.6 Ehdotetuissa vakavaraisuusasetuksen muutoksissa säilytetään nykyinen käytäntö, jonka mukaan vähimmäisomavaraisuusaste lasketaan vuosineljänneksen lopun taseen perusteella⁽⁷⁾. EKP suosittaa tämän säännöksen tarkistamista, ottaen huomioon vähimmäisomavaraisuusasteen viiteajanjaksoa koskevat käynnissä olevat kansainväliset keskustelut.

2.1.7 Keskuspankkien varantojen kohtelu vähimmäisomavaraisuusasetusta laskettaessa on toinen kansainvälisellä tasolla uudelleenarvioinnin kohteena oleva arkaluontoinen asia. Vähimmäisomavaraisuusasteen täytäntöönpanossa unionissa olisi otettava huomioon uudelleenarvioinnin tulos.

⁽¹⁾ EPV:n raportti vakavaraisuusasetuksen 511 artiklassa tarkoitetuista vähimmäisomavaraisuusasetusta koskevista vaatimuksista (nro EBA-Op-2016-13), 3 päivänä elokuuta 2016, saatavilla EPV:n verkkosivuilla (www.eba.europa.eu).

⁽²⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotettu uusi 429 a artiklan 1 kohdan j alakohta.

⁽³⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotettu uusi 429 a artikla.

⁽⁴⁾ Ks. Euroopan keskuspankin ohjeet unionin oikeuden sallimista vaihtoehdoista ja harkintavallasta (konsolidoitu versio), marraskuu 2016. Saatavilla EKP:n pankkivalvonnan verkkosivuilla (www.bankingsupervision.europa.eu).

⁽⁵⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotettu uusi 429 a artiklan 1 kohdan f alakohta.

⁽⁶⁾ Ks. Baselin pankkivalvontakomitean kuulemisasiakirja. Muutokset Basel III-säännösten vähimmäisomavaraisuusasteeseen, 25 päivänä huhtikuuta 2016, saatavilla BIS:n verkkosivuilla (www.bis.org).

⁽⁷⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotettu uusi 428 artiklan 2 kohta luettuna yhdessä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 14 artiklan 2 kohdan kanssa.

- 2.1.8 EKP tukee EPV:n kantaa, jonka mukaan vähimmäisomavaraisuusastetta ei tulisi soveltaa keskusvastapuoliin, vaikka näillä yhteisöillä on joissakin jäsenvaltioissa pankkitoimilupa. Näiden keskusvastapuolten vapauttaminen vähimmäisomavaraisuusasteesta on perusteltua ottaen huomioon niitä koskevat asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaiset erityiset suojatoimet sekä se tosiseikka, että keskusvastapuolten vastuut, kuten talletusten muodossa niiden hallussa olevat marginaalit, kerätään ensisijaisesti riskien hallintaa varten eikä investointitoimien rahoittamiseksi.
- 2.2 *Pysyvän varainhankinnan vaatimus*
- 2.2.1 Ehdotetut vakavaraisuusasetuksen muutokset poikkeavat Baselin pankkivalvontakomitean standardeista, jotka koskevat tason 1 laadukkaiden likvidien varojen käsittelyä, sillä niissä sovelletaan 0 prosentin vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa eikä 5 prosentin kerrointa⁽¹⁾. EKP ehdottaa, että pysyvää varainhankintaa koskeva vaatimus pidettäisiin ennallaan tason 1 laadukkaiden likvidien varojen osalta (pois lukien käteisraha ja keskuspankkitalletukset, joihin pitäisi soveltaa 0 prosentin vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa), koska näihin varoihin liittyy jonkinlainen hintariski yhden vuoden aikavälillä ilman stressiskenaariotakin. Ei ole asianmukaista ottaa käyttöön samanlaista käsittelyä kuin maksuvalmiusvaatimukseen sovelletaan, koska näiden kahden standardin eri aikajänteet ovat erilaiset.
- 2.2.2 Ehdotetut vakavaraisuusasetuksen muutokset poikkeavat myös Baselin pankkivalvontakomitean standardeista sen osalta, miten tulevaa rahoitusriskiä käsitellään johdannaispimuksissa⁽²⁾. EKP suhtautuu myönteisesti EPV:lle annettuun tehtävään raportoida komissiolle mahdollisuudesta toteuttaa riskiherkempi toimenpide⁽³⁾, koska Baselin pankkivalvontakomitean standardit eivät ole riittävän riskiherkkiä⁽⁴⁾. Ehdotetut siirtymäkauden järjestelyt sisältävät kuitenkin tiettyjä käsitteellisiä puutteita, jotka tarjoavat mahdollisuuksia eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttöön, eikä niiden vaikutusta luottolaitoksiin ole vielä arvioitu. Tästä syystä EKP ehdottaa, että kunnes sopivampi menetelmä on tunnustettu, siirtymäkauden järjestely pitäisi saattaa linjaan Baselin pankkivalvontakomitean standardien kanssa.
- 2.2.3 Ehdotetuissa vakavaraisuusasetuksen muutoksissa sovelletaan vakuudellisten lainaustoimien käsittelyn osalta alemmaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa rahoitusmarkkinoiden vastapuolten kanssa toteutettaviin vakuudellisiin ja vakuudettomiin liiketoimiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin kuusi kuukautta, kuin Baselin pankkivalvontakomitean standardeissa määrätään⁽⁵⁾. Kaikkia pysyvän varainhankinnan vaatimukseen sisältyviin vakuudellisiin transaktioihin sovellettavia tekijöitä pitäisi tarkastella kokonaisvaltaisesti perusteellisen analyysin perusteella, jotta voitaisiin määrittää, onko erityistä vakuutta ja erityisiä maturiteetteja koskevat tekijät kalibroitu asianmukaisesti. EKP ehdottaa, että siihen saakka, kunnes tällainen tarkastelu on tehty, sovellettaisiin Baselin pankkivalvontakomitean standardien mukaisia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia.
- 2.2.4 Ehdotetut vakavaraisuusasetuksen muutokset sisältävät vapautuksen pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta sellaisten saamisten ja velkojen osalta, jotka liittyvät suoraan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY⁽⁶⁾ mukaisiin yleisiin katettuihin joukkolainoihin, sekä pehmeisiin bullet-joukkolainoihin ja ehdollisiin läpikulkujoukkolainoihin, jotka täyttävät tietyt maturiteetin käynnistymistä koskevat kriteerit⁽⁷⁾. EKP tukee EPV:n suositusta siitä, että ainoastaan täysin vastaavat läpikulkevat katetut joukkolainat pitäisi vapauttaa sillä edellytyksellä, että ne eivät aiheuta rahoitusriskiä liikkeeseenlaskijapankille⁽⁸⁾. EKP ehdottaa sitä vastoin, että muita katettuja joukkolainoja ei pitäisi vapauttaa pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta, koska näihin joukkolainoihin, samalla tavoin kuin muihin pitkäaikaisiin velkoihin, liittyy merkittäviä rahoitusriskejä, joita niiden rakenteelliset ominaisuudet eivät lievennä. Kun otetaan huomioon katettujen joukkolainojen merkitys pankkien rahoituksessa, useimpien maksamatta olevien katettujen joukkolainojen tosiasiallinen vapauttaminen johtaa vakavaraisuusstandardien merkittävään vesittymiseen.

⁽¹⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotettu uusi 428 r artiklan 1 kohdan a alakohta ja Baselin pankkivalvontakomitean asiakirja Basel III: the net stable funding ratio, lokakuu 2014 (jäljempänä "Baselin pankkivalvontakomitean pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskeva säännöstö"), 37 kohta, saatavilla Kansainvälisen järjestelypankin verkkosivuilla (www.bis.org).

⁽²⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotetut uudet 428 u artiklan 2 kohta sekä 428 x artiklan 2, 3 ja 4 kohta.

⁽³⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotettu uusi 510 artiklan 4 ja 5 kohta.

⁽⁴⁾ Ks. eurojärjestelmän vastaus Euroopan komission kuulemisasiakirjaan pysyvän varainhankinnan vaatimuksen täytäntöönpanosta Euroopan unionissa, 14 päivänä syyskuuta 2016.

⁽⁵⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotetut uudet 428 s artiklan b kohta ja 428 u artiklan 1 kohdan a ja b alakohta sekä Baselin pankkivalvontakomitean pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskevan säännöstön 38 kohta ja 39 kohdan b alakohta.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽⁷⁾ Ks. vakavaraisuusasetuksen ehdotetut uudet 428 f artiklan 2 kohdan c ja d alakohta.

⁽⁸⁾ Ks. EPV:n raportti vakavaraisuusasetuksen 510 artiklassa tarkoitetuista pysyvän varainhankinnan vaatimuksista (nro EBA-Op-2015/22), 15 päivänä joulukuuta 2015, saatavilla EPV:n verkkosivuilla (www.eba.europa.eu), suositus 6.

2.3 Kaupintasalkun perustavanlaatuinen tarkastelu

2.3.1 EKP suhtautuu myönteisesti hyvissä ajoin tehtyyn ehdotukseen kaupintasalkun perustavanlaatuisesta tarkastelusta johtuvaa markkinariskiä koskevan Baselin pankkivalvontakomitean uuden standardin täytäntöönpanosta unionin oikeudessa ⁽¹⁾. EKP suosittelee, että kun mainitun standardin yksityiskohdat, erityisesti sen siirtymäsäännöt, pannaan unionissa täytäntöön, olisi otettava huomioon tällä hetkellä käynnissä olevien keskustelujen, erityisesti Baselin pankkivalvontakomiteassa käytävien keskustelujen, lopputulos sekä mahdolliset muut kansainvälisen tason kehityssuuntaukset. Lisäksi tällä hetkellä suunniteltu kahden vuoden täytäntöönpanokausi ei ehkä ole riittävä siihen, että laitokset osoittavat noudattavansa mallin vaatimuksia ja valvojat arvioivat ja hyväksyvät markkinariskimallit asianmukaisesti. Tämä johtuu siitä, että ainakin joidenkin sisäisten mallien tärkeiden osatekijöiden tekniset eritelmit annetaan teknisillä sääntelystandardeilla, jotka ovat saatavilla vasta sen jälkeen kun ehdotetut vakavaraisuusasetuksen muutokset ovat jo paljon aikaisemmin tulleet voimaan. Tästä syystä olisi suositeltavaa pidentää täytäntöönpanovaihetta.

2.3.2 Ehdotettu siirtymäkauden järjestely, jolla otetaan käyttöön merkittävä kaupintasalkun perustavanlaatuisen tarkastelun vakavaraisuusvaatimuksia koskeva uudelleenkalibrointi (35 prosenttia) alaspäin kolmen vuoden ajanjakson aikana, aiheuttaa kuitenkin huolta, koska se saattaisi johtaa markkinariskiä koskeviin vakavaraisuusvaatimuksiin, jotka ovat merkittävästi tietyt laitokset koskevien tämänhetkisten tasojen alapuolella. Vaikka siirtymäkausi saattaa auttaa lieventämään luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksiin kohdistuvaa vaikutusta, EKP ehdottaa, että siirtymäkauden kalibroinnista pitäisi luopua vähitellen ennalta määritetyn aikataulun mukaisesti, ja siihen pitäisi liittää alaraja, jolla estetään se, että markkinariskiiin liittyvät vakavaraisuusvaatimukset putoavat tämänhetkisten tasojen alapuolelle.

EKP katsoo niiden lisämuutosten osalta, jotka koskevat markkinariskiiin liittyvää sääntelyä paremman oikeasuhteisuuden saavuttamiseksi, että ehdotetut vakavaraisuusasetuksen muutokset, joilla sallitaan se, että laitokset, joilla on pienet kaupintasalkut, käyttävät yksinkertaistettuja lähestymistapoja, ovat riittävä lisä, niin kauan kuin sovellusta koskevat kynnyksarvot pidetään ehdotuksessa vahvistetuilla tasoilla. Ehdotetun yksinkertaistetun standardoidun lähestymistavan pitäisi kuitenkin olla riittävän riskiherkkä, ja sen pitäisi johtaa vakavaraisuusvaatimuksiin, jotka ovat riittäviä, kun niitä verrataan uusiin lähestymistapoihin, joita sovelletaan suurempiin luottolaitoksiin. Tätä tarkoitusta varten tulevissa vakavaraisuusasetuksen muutoksissa pitäisi ottaa huomioon merkittävät muutokset Baselin pankkivalvontakomitean tasolla.

2.3.3 Ehdotetut vakavaraisuusasetuksen muutokset eivät sisällä joitain Baselin pankkivalvontakomitean keskeisiä osatekijöitä, kuten voiton ja tappion kohdistamistestin täsmentämistä suoraan tason 1 lainsäädännössä, minkä vuoksi ne jäävät tulevan delegoidun lainsäädännön varaan. EKP ehdottaa, että nämä osatekijät sisällytettäisiin suoraan vakavaraisuusasetukseen ja ainoastaan tekniset eritelmit otettaisiin käyttöön teknisillä standardeilla.

2.3.4 Ehdotetuilla vakavaraisuusasetuksen muutoksilla annetaan merkittävässä määrin mallinnusvapautta luottolaitoksille, mikä voisi johtaa vakaviin poikkeamiin valvontakäytännöissä ja riskien mallintamisessa. EKP ehdottaa tämän ratkaisemiseksi, että mallinnuksen rajoitukset, joita on kehitetty osana kaupintasalkun perustavanlaatuista tarkastelua vertailevien tutkimusten perusteella, otettaisiin vakavaraisuusasetukseen.

2.3.5 Toisin kuin Baselin pankkivalvontakomitean standardeissa, ehdotetuissa vakavaraisuusasetuksen muutoksissa sallitaan se, että luottolaitokset valitsevat ilman mitään rajoituksia välitystoiminnan, jota varten he hakevat sisäisen mallin hyväksymistä, ja välitystoiminnan, jota varten ne säilyttävät standardimenetelmän. Jotta estettäisiin eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttö, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kyetä päättämään luottolaitosten vastaavan välitystoiminnan osalta valitseman lähestymistavan perusteella välitystoiminnan sisällyttämisestä sisäisen mallin menetelmän soveltamisalaan, jos ne pitävät sitä tarpeellisena.

Erillisessä teknisessä työasiakirjassa on esitetty EKP:n työntekijöiden laatimat ehdotettuja asetuksia ja direktiivejä koskevat tarkat muutosehdotukset perusteluineen. EKP:n neuvosto ei ole hyväksynyt teknistä työasiakirjaa. Tekninen työasiakirja on saatavilla EKP:n verkkosivuilla englanninkielisenä.

Tehty Frankfurt am Mainissa 8 päivänä marraskuuta 2017.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Baselin pankkivalvontakomitean standardit: Minimum capital requirements for market risk, tammikuu 2016. Saatavilla Baselin pankkivalvontakomitean verkkosivuilla (www.bis.org).